

506

Besluit van 23 september 1992, houdende regels inzake de verstrekking van uitkeringen in het kader van het beleid met betrekking tot de bedrijfsomgeving in stedelijke knooppunten (Besluit uitkeringen bedrijfsomgeving stedelijke knooppunten)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Economische Zaken van 11 maart 1992, nr. WJA/JZ 92019804;

Gelet op artikel 237b, eerste lid, van de gemeentewet (Stb. 1931,89);
De Raad van State gehoord (advies van 19 mei 1992, nr. W10.92.0122);

Gezien het nader rapport van de voornoemde Staatssecretaris van 15 september 1992, nr. WJA/JZ 92053975;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Paragraaf 1 Algemene bepalingen

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder Onze Minister: Onze Minister van Economische Zaken.

Artikel 2

Op een overeenkomstig dit besluit ingediende aanvraag wordt in de jaren 1992, 1993 en 1994 een uitkering verstrekt aan de gemeenten:

- a. Amsterdam,
- b. Rotterdam,
- c. Den Haag,
- d. Utrecht,
- e. Groningen,
- f. Arnhem of Nijmegen,
- g. Eindhoven,
- h. Enschede of Hengelo
- i. Maastricht of Heerlen,
- j. Leeuwarden,
- k. Zwolle,
- l. Breda en

m. Tilburg,
als bijdrage in de kosten van activiteiten als bedoeld in artikel 11,
eerste lid.

Artikel 3

De uitkering is een door Onze Minister vast te stellen bedrag.

Artikel 4

Onze Minister stelt jaarlijks het bedrag vast dat in dat kalenderjaar beschikbaar is voor toezeggingen op grond van dit besluit.

Paragraaf 2 Aanvraag en beslissing op de aanvraag

Artikel 5

1. Een aanvraag om een uitkering wordt schriftelijk ingediend bij Onze Minister,

- a. met betrekking tot het kalenderjaar 1992 voor 1 oktober 1992,
- b. met betrekking tot het kalenderjaar 1993 in december 1992 en
- c. met betrekking tot het kalenderjaar 1994 in december 1993.

2. Een aanvraag wordt ingediend door een in artikel 2 genoemde gemeente. Indien de aanvraag wordt ingediend door een der gemeenten, genoemd in artikel 2, onder f, h of i, wordt de aanvraag ingediend mede namens de andere gemeente.

3. Een eerste aanvraag gaat vergezeld van een meerjarenplan, gericht op de verbetering van het vestigingsklimaat voor nieuwe en reeds gevestigde internationaal opererende bedrijven in het desbetreffende stedelijke knooppunt en zijn directe omgeving. Het meerjarenplan bevat ten minste de sterke en zwakke punten in het vestigingsklimaat voor nieuwe en reeds gevestigde internationaal opererende bedrijven en de prioriteiten die worden gesteld bij de verbetering daarvan.

4. De aanvraag met betrekking tot 1994 gaat vergezeld van een verslag omtrent de uitvoering van het meerjarenplan, van een overzicht van de verplichtingen die zijn aangegaan met gebruikmaking van de uitkeringen op grond van dit besluit en van een aanduiding van de aanpassingen die het meerjarenplan eventueel behoeft.

5. Indien de aanvrager niet heeft voldaan aan het derde of vierde lid, stelt Onze Minister hem in de gelegenheid binnen een door Onze Minister te stellen termijn de aanvraag zodanig aan te vullen, dat hij voldoet aan het derde of vierde lid.

6. Indien de aanvraag na toepassing van het vijfde lid nog niet voldoet aan het derde of vierde lid, besluit Onze Minister de aanvraag niet te behandelen. Een besluit de aanvraag niet te behandelen wordt aan de aanvrager meegedeeld binnen vier weken nadat de in het vijfde lid bedoelde termijn is verstreken.

7. Als dag van ontvangst van de aanvraag geldt de dag waarop de aanvraag voldoet aan het derde of vierde lid.

Artikel 6

1. Onze Minister kan de aanvrager verzoeken binnen een door Onze Minister te stellen termijn de aanvraag aan te vullen door nadere gegevens of bescheiden, die nodig zijn voor de beoordeling van de aanvraag of de voorbereiding van de beschikking, te verschaffen.

2. Indien de aanvrager niet heeft voldaan aan een verzoek als bedoeld in het eerste lid, besluit Onze Minister de aanvraag niet te behandelen. Een besluit de aanvraag niet te behandelen wordt aan de aanvrager

meegedeeld binnen vier weken nadat de in het eerste lid bedoelde termijn is verstreken.

Artikel 7

Onze Minister geeft op de aanvraag aan beschikking binnen dertien weken na de dag van ontvangst van de aanvraag. Deze termijn kan bij schriftelijke mededeling eenmaal worden verlengd met een redelijke, door Onze Minister in de mededeling te noemen termijn.

Artikel 8

Onze Minister kan in ieder geval afwijzend beslissen op een aanvraag, indien gegronde vrees bestaat dat de aanvrager zal handelen in strijd met de ingevolge dit besluit geldende verplichtingen.

Paragraaf 3 Toezegging en verplichtingen

Artikel 9

1. Een beschikking op een aanvraag, inhoudende een toezegging van een uitkering, bevat een vermelding van:
 - a. het meerjarenplan en het kalenderjaar waarop de toezegging betrekking heeft;
 - b. het maximale bedrag van de uitkering;
 - c. het tijdstip en de wijze waarop het verzoek om vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering moet worden ingediend.
2. Onze minister zendt de beschikking toe aan de aanvrager.

Artikel 10

1. Aan de toezegging van een uitkering zijn de in artikel 11 opgenomen verplichtingen verbonden. Indien de aanvraag is ingediend door een der gemeenten, genoemd in artikel 2, onder f, h, of i, gelden de in artikel 11, eerste, derde en vierde lid opgenomen verplichtingen ook voor de gemeente die niet als aanvrager is opgetreden.
2. Onze Minister kan aan de toezegging van een uitkering voorschriften verbinden.

Artikel 11

1. De gemeente gebruikt de uitkering voor het realiseren van projecten en daarop betrekking hebbende haalbaarheidsstudies in de sfeer van infrastructuur of andere voorzieningen, die ten doel hebben een bijdrage te leveren aan het in Nederland creëren of behouden van een gunstig, internationaal concurrerend vestigingsklimaat voor nieuwe en reeds gevestigde internationaal opererende bedrijven en die passen in het meerjarenplan, bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder a.
2. De gemeente neemt bij het gebruik van de uitkering de ingevolge de verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen voor de Staat geldende verplichtingen in acht.
3. De betrokkene dient bij Onze Minister een verzoek om vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering in overeenkomstig hetgeen daaromtrent in de beschikking, bedoeld in artikel 9, is vermeld.
4. De gemeente voert een administratie die zodanig is ingericht, dat daaruit te allen tijde op eenvoudige en duidelijke wijze alle door haar aangegane verplichtingen en verrichte betalingen kunnen worden afgelezen.
5. De gemeente voldoet aan hetgeen door door Onze Minister aange-

wezen personen wordt verzocht, voor zover dat noodzakelijk is voor een goede uitvoering van dit besluit, omtrent:

- a. het verlenen van toegang tot door haar gebruikte plaatsen,
- b. het verlenen van inzage in zakelijke gegevens en bescheiden,
- c. het maken van kopieën van de onder b bedoelde gegevens en
- d. het verlenen van medewerking aan het verstrekken van gegevens door derden.

Paragraaf 4 Voorschotten

Artikel 12

1. Op een uitkering ter zake waarvan een beschikking als bedoeld in artikel 9 geldt, kan eenmaal per kalenderjaar door Onze Minister een voorschot worden verstrekt.

2. Het voorschot bedraagt een gedeelte van het in artikel 9, eerste lid, onder b, bedoelde bedrag, ter grootte van:

- a. 10 procent in het kalenderjaar waarin de toezegging is gedaan;
- b. 20 procent in elk van de twee op het onder a bedoelde kalenderjaar volgende kalenderjaren;
- c. 25 procent elk van de twee op het laatste onder b bedoelde kalenderjaar volgende kalenderjaren, met dien verstande dat in 1998 geen of een kleiner voorschot kan worden verstrekt, voorzover dat noodzakelijk is om te voorkomen dat aan de gemeente een groter bedrag aan voorschotten wordt verstrekt dan het bedrag van de in totaal door de gemeente gemaakte kosten.

Paragraaf 5 Vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering

Artikel 13

1. Indien de betrokkene niet heeft voldaan aan artikel 11, tweede lid, stelt Onze Minister haar in de gelegenheid binnen een door Onze Minister te stellen termijn een verzoek om vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering in te dienen, dat voldoet aan artikel 11, tweede lid.

2. Indien na afloop van deze termijn geen verzoek is ingediend, stelt Onze Minister het definitieve bedrag van de uitkering ambtshalve vast.

Artikel 14

Onze Minister geeft een beschikking tot vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering binnen dertien weken na ontvangst van het verzoek en zendt die aan de betrokkene toe. Deze termijn kan bij schriftelijke mededeling eenmaal worden verlengd met een redelijke, door Onze Minister in de mededeling te noemen termijn.

Artikel 15

1. Onze Minister stelt het definitieve bedrag van de uitkering vast overeenkomstig de beschikking, bedoeld in artikel 9.

2. Het definitieve bedrag van de uitkering kan op nihil dan wel op een lager bedrag dan het toegezegde bedrag worden gesteld:

- a. voor zover de gemeenten geen kosten hebben gemaakt of betaald voor activiteiten als bedoeld in artikel 11, tweede lid;
- b. indien een gemeente niet heeft voldaan aan de krachtens artikel 10 gegeven voorschriften of de in artikel 11 opgenomen verplichtingen;
- c. indien de beschikking, bedoeld in artikel 9, ten gevolge van aan de aanvrager te wijten onjuistheid of onvolledigheid van verstrekte gegevens

anders luidde dan het geval zou zijn geweest, indien de gegevens juist en volledig zouden zijn verstrekt.

Artikel 16

Onze Minister kan een beschikking, inhoudende de vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering, intrekken indien de beschikking ten gevolge van aan de aanvrager te wijten onjuistheid of onvolledigheid van verstrekte gegevens anders luidde dan het geval zou zijn geweest, indien de gegevens juist en volledig zouden zijn verstrekt.

Paragraaf 6 Terugbetaling

Artikel 17

Indien toepassing is gegeven aan de artikelen 15 of 16, zijn ter beschikking gestelde financiële middelen terstond opeisbaar voor zover zij het bedrag waarop de betrokkene alsdan recht heeft te boven gaan.

Paragraaf 7 Slotbepalingen

Artikel 18

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Artikel 19

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit uitkeringen bedrijfsomgeving stedelijke knooppunten.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 23 september 1992

Beatrix

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Y. C. M. T. van Rooy

Uitgegeven de *negenentwintigste* september 1992

De Minister van Justitie a.i.,
C. I. Dales

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Economische Zaken. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 oktober 1992 nr. 198

Algemeen

In het onderhavige besluit worden regels gesteld in het kader van het beleid met betrekking tot de bedrijfsomgeving in stedelijke knooppunten, zoals dat is beschreven in de nota «Regio's zonder grenzen» (Kamerstukken II 1989/90, 21 571, nr. 2) en de brief aan de Voorzitter van de Tweede Kamer van 11 november 1991 (Kamerstukken II 1991/92, 22 300 XIII, nr. 21). Doelstelling van dat beleid is het versterken van de concurrentiepositie van regio's in Nederland als vestigingsplaats voor met name internationaal opererende bedrijven. Daartoe is noodzakelijk, dat gunstige vestigingsvoorwaarden en -omstandigheden worden gecreëerd. Onder bedrijfsomgeving wordt in dit verband het totaal van (externe) voorzieningen verstaan, die van belang zijn voor het functioneren van het bedrijfsleven en die door overheidsbeleid zijn te beïnvloeden. Primair gaat daarbij de aandacht uit naar de fysieke vestigingsvoorwaarden in de sfeer van infrastructurele voorzieningen. Internationaal opererende bedrijven zijn die (Nederlandse of buitenlandse) bedrijven, die voor de keus van vestigingsplaatsen voor hun bedrijfsonderdelen niet gebonden zijn aan Nederland en derhalve de selectie van vestigingsplaatsen (mede) laten hangen van een internationale vergelijking van de kwaliteit van de bedrijfsomgeving.

Zoals uiteengezet in de vorengenoemde brief van 11 november 1991, hebben de bezuinigingsnoodzaak en bestuurlijke overwegingen ertoe geleid, dat het beleid thans gericht is op de dertien stedelijke knooppunten die zijn aangewezen in de Vierde Nota over de Ruimtelijke Ordening, deel III (Kamerstukken II 1990/92, 21 879, nrs. 5-6). In deze nota is uiteengezet, dat het rijk een bijzondere betrokkenheid heeft bij het internationale vestigingsklimaat in de stedelijke knooppunten. Daarom voorziet het onderhavige besluit in een bijdrage van de Minister van Economische Zaken teneinde de stedelijke knooppunten in staat te stellen het tot stand komen van projecten te stimuleren, die van belang zijn voor de bedrijfsomgeving van internationaal opererende bedrijven. Het onderhavige besluit voorziet in uitkeringen in de jaren 1992, 1993 en 1994. In die zin is het tijdelijk van karakter.

Omdat het hier gaat om specifieke uitkeringen, is het besluit gebaseerd op artikel 237b van de gemeentewet (Stb. 1931, 89). Deze bekostigingswijze moet in dit geval bijzonder aangewezen worden geacht, omdat de onderhavige uitkeringen geografisch zeer ongelijkmatig gespreid zullen zijn.

Stedelijke knooppunten die in aanmerking willen komen voor een uitkering dienen hun aanvragen te doen vergezeld van een meerjarenplan met een duidelijke visie op de sterke en zwakke punten in het vestigingsklimaat voor internationaal opererende bedrijven en op de wijze waarop het vestigingsklimaat zal worden verbeterd. Het meerjarenplan dient de prioriteiten te vermelden bij het nastreven van de verbetering van het vestigingsklimaat in het stedelijke knooppunt en aangrenzende agglomeratiegemeenten. Het eerste meerjarenplan dient de gehele periode te omvatten, waarop de nota «Regio's zonder grenzen» betrekking heeft: 1992 tot en met 1994. Bij de aanvraag voor 1994 moet een verslag over de uitvoering van het meerjarenplan en een aanduiding van de eventuele aanpassingen daarin worden gevoegd.

Ook in het kader van het onderhavige beleid is het van veel belang, dat een vorm van regionale bestuurlijke samenwerking tot stand komt, zoals beschreven in het kabinetsstandpunt, «Bestuur op niveau, deel 2; Bestuur en stedelijke gebieden» (Kamerstukken II 1990/91, 21 062, nr. 7). Zodra er een regeling van regionaal bestuur op basis van een Kaderwet bestuur in verandering tot stand komt, zal het bedrijfsomge-

vingsbeleid zich in die stedelijke knooppunten, waar regionale bestuursorganen tot stand komen, richten op de regionale bestuursorganen. In de stedelijke knooppunten, waarvoor geen regionale bestuursorganen zijn voorzien, zal het bedrijfsomgevingsbeleid zich blijven richten op de betrokken gemeenten.

Over het onderhavige besluit is overleg gevoerd met de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Financiën. Voorts is overleg gevoerd met het Interprovinciaal Overleg en met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en is het advies ingewonnen van de Raad voor de gemeentefinanciën.

De Raad voor de gemeentefinanciën acht het een positieve ontwikkeling, dat de financiële middelen ten behoeve van het bedrijfsomgevingsbeleid worden gedecentraliseerd en dat wordt aangesloten bij beleidsontwikkelingen met betrekking tot de stedelijke knooppunten en de vorming van regionale bestuursorganen. Kritische kanttekeningen plaatst de raad bij het buiten de boot vallen van projecten buiten de stedelijke knooppunten, de beperking van de beleidsvrijheid van de gemeenten en de efficiencykorting.

Met betrekking tot het buiten de boot vallen van projecten buiten de stedelijke knooppunten en hun regio's moet worden opgemerkt, dat dit helaas onontkoombaar is, gelet op de bezuinigingsnoodzaak en de beoogde aansluiting bij het beleid met betrekking tot die knooppunten. Voor overgangsmaatregelen ten behoeve van deze regio's, zoals door de raad gesuggereerd, is geen aanleiding. Het gaat hier immers om nieuw beleid.

De beleidsvrijheid van de gemeenten wordt naar de mening van de Raad voor de gemeentefinanciën nog te zeer beperkt door de verantwoordingsplicht voor gemeenten en de opzet van de meerjarenplannen. De verantwoordingsplicht kan ik evenwel niet zien als een beperking van de beleidsvrijheid van de gemeenten. Die is inherent aan het ontvangen van uitkeringen als de onderhavige, waarvan de bestedingsrichting vooraf is aangegeven. Toegegeven kan wel worden, dat de beleidsvrijheid van gemeenten groter zou zijn, indien de onderhavige gelden zouden worden opgenomen in een bredere geldstroom. In de huidige situatie is evenwel doorslaggevend, dat het alleen verantwoord is gelden uit de begroting van het Ministerie van Economische Zaken ter beschikking te stellen, indien verzekerd is dat dit betrekkelijk geringe bedrag ook daadwerkelijk besteed wordt aan projecten ter verbetering van het vestigingsklimaat voor nieuwe en reeds gevestigde internationaal opererende bedrijven. Er is geen aanleiding de gemeenten de vrijheid te geven deze gelden te besteden voor andere doeleinden dan de vorenge-noemde.

Een efficiencykorting acht de raad voorbarig, omdat de mogelijkheden om efficiencywinst te realiseren vooralsnog beperkt zullen zijn. In het kader van de besluitvorming over de invulling van de bezuinigingstaakstelling met betrekking tot de decentralisatie-impuls, heeft het kabinet niettemin besloten ook voor het bedrijfsomgevingsbeleid een efficiencykorting toe te passen.

Over het toespitsen van het bedrijfsomgevingsbeleid op de stedelijke knooppunten en hun regio's was de Vereniging van Nederlandse gemeenten positief. Evenals de Raad voor de gemeentefinanciën acht de vereniging het wenselijk, dat zodra regionale bestuurslichamen in het leven geroepen zijn het budget van het bedrijfsomgevingsinstrument zal worden opgenomen in een voor deze lichamen bestemde brede doeluitkering.

Het Interprovinciaal Overleg was daarentegen van mening dat het bedrijfsomgevingsbeleid gericht moet worden op de provincies. Zij was het niet eens met de wijzigingen die in dit beleid zijn aangebracht ten opzichte van de in de nota «Regio's zonder grenzen» beschreven opzet.

De overwegingen die tot deze wijzigingen hebben geleid zijn beschreven in de vorengenoemde brief van 11 november 1991.

Tegen beschikkingen ter uitvoering van dit besluit staat op grond van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen beroep open bij de Afdeling rechtspraak van de Raad van State.

Artikelen

Artikelen 3 en 4

Voor 1992 is voor de onderhavige uitkeringen een bedrag van f 33,3 miljoen beschikbaar. Het beschikbare budget wordt jaarlijks door de Minister van Economische Zaken over de stedelijke knooppunten verdeeld.

De verscheidenheid van projecten en de uitlopende wijzen waarop in de financiering ervan wordt voorzien, maken het niet wel mogelijk omtrent de hoogte van de uitkering gedetailleerde regels te geven. De volgende factoren worden bij de verdeling van het budget meegewogen:

- a. de beleidscategorie, waarin de Vierde Nota over de Ruimtelijke Ordening het knooppunt onderbrengt: internationaal, nationaal, euregionaal, of regionaal;
- b. de mate waarin reeds industrie, groothandel, transport, overslag en intermediaire dienstverlening in het stedelijk knooppunt aanwezig zijn;
- c. in 1992: de onderlinge vergelijking van de meerjarenplannen;
- d. in 1994: de wijze waarop aan de meerjarenplannen uitvoering is gegeven.

De onder c en d genoemde criteria bevatten een betrekkelijk grote discretionaire ruimte. Dat is onvermijdelijk. De beperktheid van de beschikbare middelen en de noodzaak deze zo doelmatig mogelijk te besteden brengen met zich mee, dat ook de kwaliteit van de meerjarenplannen en de uitvoering daarvan in de overwegingen moeten worden betrokken. Overigens zullen deze criteria alleen bij de besluitvorming over de uitkeringen voor 1992, respectievelijk 1994 gehanteerd worden. In 1993 is dat minder zinvol, omdat dan de uitvoering van de meerjarenplannen nog betrekkelijk kort geleden is gestart. Daarom zal de verhouding waarin in 1992 het budget over de verschillende stedelijke knooppunten is verdeeld, in 1993 worden gehandhaafd.

Artikel 5

In het derde lid is volstaan met een globale omschrijving van het meerjarenplan, teneinde de gemeenten een zo groot mogelijke beleidsruimte op dit punt te laten. In verband met het bepaalde in artikel 11, eerste lid, dient een programma zodanig te zijn ingericht, dat van concrete projecten kan worden vastgesteld of zij in het plan passen. Te denken valt aan de volgende typen projecten:

- de ontsluiting en ontwikkeling van hoogwaardige bedrijfsterreinen of kantoorlocaties;
- de ontwikkeling, uitbreiding of verbetering van op- en overslaglocaties;
- het wegnemen van knelpunten voor vrachtverkeer en -vervoer;
- het realiseren van andere voorzieningen of instellingen die van direct belang zijn voor het vestigingsklimaat voor nieuwe en reeds gevestigde internationaal opererende bedrijven in de regio.

Artikel 8

In dit artikel is bepaald, dat een aanvraag in ieder geval kan worden afgewezen, indien gegronde vrees bestaat dat de aanvrager zal handelen

in strijd met de ingevolge het besluit geldende verplichtingen. Daarbij gaat het in het bijzonder om artikel 11.

Daarnaast wordt een aanvraag uiteraard ook afgewezen, indien hij niet voldoet aan enige bepaling van het onderhavige besluit. De belangrijkste daarvan zijn in dit verband de formele voorschriften van de artikelen 2 en 5, eerste lid. Afwijzing van een aanvraag op materiële gronden zal zich naar verwachting slechts voordoen, indien een ingediend meerjarenplan niet voldoet aan minimale kwaliteitseisen die daaraan, gelet op de doelstelling van het onderhavige beleid, moeten worden gesteld. In beginsel komen echter aanvragen van alle in artikel 2 genoemde gemeenten voor inwilliging in aanmerking. Kwaliteitsverschillen tussen de meerjarenplannen zullen overigens slechts gevolgen hebben, zoals reeds uiteengezet in de toelichting op de artikelen 3 en 4, in het kader van de verdeling van het beschikbare budget.

Artikelen 9 en 10

Artikel 9 voorziet in het jaarlijks aan de gemeente toezeggen van een bepaald bedrag. De vaststelling van het definitieve bedrag zal evenwel pas geruime tijd later plaatsvinden. Daarbij zal het totaal van de jaarlijks toegezegde bedragen het maximum zijn. Aldus hebben de gemeenten de ruimte om gelden die zij in 1992 en 1993 hebben overgehouden, te gebruiken in een volgend jaar. Omtrent de wijze van vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering, de bescheiden die daartoe moeten worden ingediend en het tijdstip waarop dat moet geschieden, zullen in de toezeggingsbeschikking voorschriften worden gegeven. Dat tijdstip kan thans nog niet worden vastgesteld. Het zal mede afhankelijk zijn van de voorschriften die de gemeenten bij hun subsidietoezeggingen zullen hanteren met betrekking tot de termijn waarbinnen de projecten moeten zijn uitgevoerd. Voorts zal dat tijdstip ook afhankelijk zijn van de termijn die de gemeenten redelijkerwijs moet worden gelaten om verantwoording af te leggen over de besteding van de uitkeringen. Het ligt in de bedoeling het tijdstip van indiening van het verzoek om vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering zodanig te bepalen, dat de gemeenten het overgrote deel van de door hen toegezegde subsidies en gemaakte kosten definitief hebben betaald en derhalve op basis daarvan een verantwoording kunnen opstellen. Voor een ondergeschikt deel zal volstaan kunnen worden met de opgave van de in dit kader aangegeven verplichtingen. In die gevallen zal het gaan om langer lopende projecten. Aldus wordt voorkomen dat de definitieve vaststelling van de onderhavige uitkering pas vele jaren na afloop van de betrokken beleidsperiode kan plaatsvinden.

Artikel 11

Dit artikel bevat verplichtingen die verbonden zijn aan de toezegging van de uitkering. Dat impliceert, dat zij gelden zo lang de toezegging geldt, dus tot de beslissing omtrent de vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering.

De eerste verplichting betreft de besteding van de uitkeringen. Het kan daarbij gaan om studies en projecten van de gemeente zelf, maar ook van anderen, die in het algemeen belang activiteiten als hier aan de orde uitvoeren. De selectie van te ondersteunen projecten wordt overgelaten aan de stedelijke knooppunten zelf. Zij moeten wel passen in het meerjarenplan.

De in het tweede lid opgenomen verplichting is in het bijzonder van belang met het oog op de artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag. De uitkering mag niet gebruikt worden voor steunmaatregelen ten gunste van bepaalde ondernemingen of bepaalde produkties als bedoeld in die

artikelen. In dit verband zij erop gewezen dat door de Commissie van de Europese Gemeenschappen terugvordering kan worden geëist van steun aan bepaalde ondernemingen of bepaalde produkties, indien de uitkering in strijd met de hier aan de orde zijnde verplichting voor dat doel is gebruikt.

De verplichtingen van het derde, vierde en vijfde lid zijn noodzakelijk om tot een tijdige en deugdelijke vaststelling van het definitieve bedrag van een uitkering te kunnen komen. De in het derde en vierde lid opgenomen verplichtingen zijn nodig om bij de vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering te kunnen beschikken over alle van belang zijnde gegevens.

De sanctie op deze verplichtingen is vervat in de artikelen 15, 16 en 17.

Artikel 12

Dit artikel voorziet in de behoefte aan voorschotten op de uitkering. In 1998 is het voorschot afhankelijk van de mate waarin door de gemeenten verplichtingen zijn aangegaan. In totaal zal echter aan voorschotten niet meer worden verstrekt dan het totaal van door de gemeenten gemaakte kosten.

Artikel 13

Dit artikel beoogt te verzekeren dat een toezegging altijd afgerond wordt met een vaststelling van een definitief bedrag van de uitkering, daaronder mede begrepen een vaststelling op nihil.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Y. C. M. T. van Rooy